

og Tyskland nok komme til at sætte dagsordenen. Og jeg synes også, man undervurderer Danmark, når man taler om, at det danske udspil er forældet. Det er det jo ikke – må jeg sige til fru Charlotte Antonsen – tværtimod.

Det er rigtigt, at der ligger et irsk grundlag, men det er da også rigtigt, at vi naturligvis skal slås for danske interesser. Hele vejen igennem. Det er vi slet ikke hørt op med. Vi er først lige begyndt, og vi har fået begyndt godt. Vi har – som jeg sagde – fået sat beskæftigelsen og miljøet på dagsordenen. Vi har fået sat en lang række andre temaer på dagsordenen.

Og vi er frem for alt, som udenrigsministeren præciserede, nået dertil, at udvidelsen, når vi er færdige, kommer til at foregå på færre betingelser. Det betyder, at der ikke på forhånd bliver udpeget nogle lande, og at de baltiske lande er på linje med de andre. Det vil i høj grad komme an på dem selv, men naturligvis også på vores evne til at hjælpe til.

Jeg må sige til Venstre, at det europæiske samarbejde er ikke kun et samarbejde, hvor de store lande skal sætte dagsordenen. Det europæiske samarbejde er et samarbejde for alle 15 lande. Sådan er det, og sådan skal det vedblive at være.

Danmark opgiver ikke sin ambition. Vi lider ikke af mindreværdskomplekser, men heller ikke af det modsatte, og vi gør en realistisk, ambitiøs indsats for at være med til at sætte dagsordenen sammen med andre mindre lande.

Jeg synes, som hr. Steen Gade sagde det, at det ville være befriende, hvis partiet Venstre også ville erkende, at man tog fejl, da man sagde, at den danske regerings ambition om beskæftigelse, miljø, åbenhed og forbrugerarbejde skyggede for løsningen af andre opgaver og var fuldstændig håbløs. Det er jo ikke rigtigt. Sandheden viser det modsatte. Det irske grundudkast, der ligger nu, imødekommer jo os, som det også er blevet erkendt og sagt af ganske mange. Men tiden er nok alligevel ikke til, at man vil erkende egne fejl; det har vi vist også oplevet et par gange i de senere måneder.

Hr. Steen Gade havde en interessant indfaldsvinkel til det europæiske samarbejde, som jeg godt vil bruge et øjeblik på at kommentere, for jeg synes, at det er centrale punkter, som hr. Steen Gade slår ned på. Hr. Steen Gade sagde: Jeg ville gerne se en inspiration til, at man også på europæisk plan forenede det vækstmæssige, det beskæftigelsesmæssige med det grønne, med det miljømæssige.

Hr. Steen Gade efterlyste, hvor der står noget om det i papiret fra Dublin, og jeg kan sige, at der i den særlige beskæftigelseserklæring fra Dublin faktisk er et par afsnit om det. Det ene afsnit handler om, at vi bør indrette vores skat-tepolitik – ikke harmonisere den, det er ment som gode råd – på mindre skat på arbejde og mere skat på forbrug af ressourcer, og det er jo faktisk det, der er den grønne linje i Danmark. Og omme i det næste afsnit er der faktisk peget på, at en direkte kombination af beskæftigelsesmulighederne og miljøbeskyttelse er en god idé.

Måtte jeg så i øvrigt om beskæftigelsen og den økonomiske og monetære side af sagen bare gøre den henvisning til økonomiministerens bemærkninger, som jeg synes er vigtige at holde sig for øje. Hvis vi slår op på nøgletallene fra Økonomiministeriets seneste oversigt og sammenligner Danmarks situation med alle andre landes situation, så får vi et billede, som siger to ting til os, og det er vigtigt.

Den ene er, at bestræbelserne for landene for at nærme sig Den Økonomiske og Monetære Unions konvergenskrav har ikke betydet, at arbejdsløsheden i alle landene under ét er steget.

Og det andet, vi kan se, er, at Danmarks arbejdsløshed er faldet mest i samtlige lande i de senere år. Her vil jeg – også af hensyn til dem, der ikke har så stor respekt for de resultater, der er nået de senere år – bare minde om, at Danmark i dag har en arbejdsløshed, der er halvt så stor som Frankrigs. Og Danmark har i dag en arbejdsløshed, der er mindre end Sveriges, mindre end Tyslands og mindre end de fleste andre landes. Danmark har en økonomisk udvikling på beskæftigessiden, der er stærkere end de andres, og samtidig hører vi til den kategori af få lande, der fuldt og helt lever op til de økonomiske konvergenskriterier.

Beskæftigelse og stabil økonomisk politik er med andre ord ikke modsætninger, men i virkeligheden forudsætninger. Og stabil økonomisk politik skal så suppleres med en uddannelsesindsats og med et godt samarbejde på en række andre punkter. Det ved vi, men vi er ofte tilbøjelige til at glemme det.

Jeg vil for min part slutte, som jeg begyndte: med udvidelsen og det udvidede, fredelige Europa som projekt.

Til hr. Steen Gade: Vi vil gerne yderligere bidrage til og gøre alt, hvad vi kan for, at der sker noget i den periode, der går, indtil det enkelte medlemsland bliver fuldt og helt med-